

spón odčeli, ktere so nam toliko lét branile, v svoji domači hiši materni jezik govoriti in prepevati. Slava, slava Ferdinandu! — Slovenski zbor bi pa tudi ne bil mogel god miliga Cesaria vredniši praznovati, kakor z osvobodenim petjem domačih pesem; torej se mu prav lepo zahvalimo za to veselico, in ga prosimo, de bi jo nam kmalo in večkrat ponovil, ne le v pesmih, temuč tudi v celih igrah, starih in novih, ktere posebno od gosp. Malavašiča pričakujemo.

Vsi spevijo obilno zbranim poslušavcам takó močno dopadli, de niso bili zadovoljni, jih le enkrat slišati; iz vših strani je donélo „še enkrat, še enkrat.“ Resnica je pa tudi, de zala pevka, vši pevci in govorníkji se so tako slavno obnašali, de današnja beseda je bila gotovo nar prijetniši vših letašnjih Ljubljanskih koncertov.

Veneč pvenanstva pa podamo pevcu pesmi „Slovenca dom“ in govoríku „Veršača“. Mili in krepki glasovi, kakor je beseda ali pesem nanesla, pa so mu tudi tako iz serca kipeli, de so nam mogli, ali bi bili hotli ali ne hotli, v serce seči. Drugič prosimo spet za „Slovenca dom“ in za „Popotnika“ od ravno tega gosp. pevca.

Po redu besede so se spevi takole sledili: 1) Slava našimu Cesarju, lepa národná pesem od gosp. Potočnika, prav serčno v zboru (koru) pétu. 2) Potem je sledila zmes slovanskih napevov, od slovečiga mlajšiga Strausa na Dunaji sostavljena; 3) Dolenška, gosp. Potočnika, péta od štirih glasovitih pevov, kteri bi nam bili še bolj dopadli, ko bi bili posebno poslednje verstice nekako bolj živo povzdigovali. 4) Veselja dom, pesem gosp. Slomšeka, nam je prav ljubo zapela imenovana prijazna gospodčina. 5) Vojaška od

gosp. Koseskiga, krepko in goreče govorjena od nekoga gosp. modroslovca, je vnéla vse serca. 6) Igra na klaviru je bila igra mojstra; 7) „Slovenca dom“, premila pesem, od ktere smo že govorili. 8) Slovanska popotna, od gosp. Fleišmana prav umetno zložena; 9) Veršač, od Vođnika; mojsterškiga govornika smo že zgorej pohvalili; 10) Igra na klaviru, še lepsi od perve; 11) Pesem slovenskih národnih stražnikov, besede od gosp. Malavašiča, napev od gosp. Fleišmana, v krepkim zboru prijetno péta; 17) Mornár, besede gosp. Prešerna, napev od gosp. Fleišmana, je lepo zložena pesem; nam pa starej in že povsod znan napev vunder še bolj dopade; 18) Od gosp. Fleišmana zložen dvopev „V spomin Vođnika, gosp. Prešerna, sta že pohvaljena gospodčina in pa glasoviten pevec tako lepo péla, de sta ga tudi mogla ponoviti. 19. Duh slovenski, pét v zboru, je po pravici silno dopadel. Sklep vsiga je bila národná pesem „Slava našimu Cesarju“, vdrúgi Péta.

Ne moremo tega popisa dokončati, de bise ne zahvalili gosp. Bučarju, ki si je za napravo perve slovenske besede toliko truda prizadal; pohvaliti moramo pa tudi gosp. Mašeka, učenika Ljubljanske muzikalne šole, ki je le za klavir napravljene rečila pa v celo muziko prestavil in pa gosp. Fleišmana, ki s pravim veseljem in hvale vredno umetnostjo napeve slovenskih pesem zлага. Tudi oršester se je dobro deržal. — Vsak dober Krajnc je zadovoljen glediščem zapustil z vošilam, de bi nam slovenski zbor enako veselico zopet kmalo napravil.

Dr. B.

Dan. listu je pridjana 5. pôla „Zlate Vasi“ in še 2 dokladi.

Napoved perviga deržavnega zбора na Dunaji 26. dan tega mesca,

in pa krajnskiga deželniga zboru v Ljubljani 19. dan tega mesca.

Pervi deržavni zbor na Dunaji se bo začel 26. dan tega mesca. Koliko dni ali mescov bo terpel, nihče naprej ne ve; to pa je getovo, de bo dolgo terpel in de bo dolgo terpeti mogel, kér se bojo v tem pervim zboru za nas vse nar imenitniši reči, postave in davki razsodili, z eno besedo, vsa nova vladija našiga cesarstva vstanovila. Zdej se bo to vpeljalo, kar od ustave ali konstitucije tako željno pričakujemo. Naši poslanci bojo z poslanci drugih dežel našiga cesarstva se tukaj posvetovali zastran vsiga, kar nas prihodnjič čaka. Lejte imenitnost poslancev, in pomislite, koliko vednosti mora poslanec imeti, de se bo mogel v zboru toliko ljudi iz vših stanov možko obnašati in odgovore dajati, de se mu ne bojo smejalii ali ga za neumneža spoznali. Obširna vednost in goreča ljubezin do svojega naroda ste zapopadek vših lastnost, ktere mora poslanec imeti v obilni meri. Volivci, preberite ustavno pismo, priloženo 18. listu, še trikrat natanjko, preden greste poslanca volit! Preberite še enkrat, kar smo vam v 19. listu v pogovoru dvéh kmetov zastran poslancev priporočili! Berite še enkrat, kar so v 21. listu gosp. Ambrož tako lepo razložili. Prevdarite, de boste za poslance na Dunaj take možé izvolili, kakor so za Krajnsko deželo — po našim živim prepricanji — Smelediški komisár Ambrož, ki imajo clo clo vse lastnosti za ta imenitni poklic. Ni dosti ne, de ima poslanec obširne vednosti v mnogih rečeh — on mora biti tudi za svoj narod vnet domorodec. S takimi poslanci, ki niso ne krop ne voda, nam ni nič pomagano — taki so naša poguba. Cesar so nam izrekli v 4. razdelku ustavniga pisma mogočno besedo: Vsakemu narodu je čisto ohranjenje njegove narodnosti in njegoviga jezika zagotovljeno. Kakó se bo pa vse to vpeljalo, kar čisto ohranjenje tega obseže, de bo Slovenec Slovenec postal, to se bo posvetovalo in razsodilo v Dunajskim zboru, in kar se bo tukaj razsodilo, to bo postava.

Torej še enkrat Vas za Božjo voljo prosimo: volite umne, poštene, rodoljube možé!

Volitev volivcov, to je tistih mož, ki bojo poslance volili, se na Krajnskim in Koroškim začne 15. tega mesca in mora 16. dokončana biti. — Volitev poslancev pa je 20. dan tega mesca. Kakó se ima pri teh volitvah ravnati, uči današnja doklada.

Pred Dunajskim zborom — in sicer 19. dan tega mesca — bo pa še v Ljubljani za Krajnsko deželo deželni zbor (Landtag), zato de se bojo nektere imenitne reči poprej v Ljubljani natanjko posvetovale, predin se bojo na Dunaj v razsodbo dale.

Tudi k temu bojo prišli poslanci iz vših stanov, ki se bojo tudi, kakor današnja doklada pové, volili, in sicer se bojo za Ljubljanski zbor volili 13. dan tega mesca volivci poslancev, 15. dan tega mesca pa bojo volivci volili poslance za Ljubljano. — Kér se bo v tem zboru ena nar imenitniših reči za gruntne gosposke kakor za kmete posvetovala, namreč: kakó in po kateri tarifi naj bi se tlaka, desetina in vse druge gosposkine gruntne dolžnosti odkupile, bo treba, de bojo umni možje za poslance izvoljeni. De boste pa poprej zamogli to reč dobro prevdariti in se med seboj posvetovati, vam bojo dali deželni stanovi poprej neko tarifo za prevdarek v reko, de bojo po ti poslanci vaše misli tukaj razodeli in de se bo v deželnim zboru v Ljubljani potem ta reč sklenila, kakó de ima na Dunaj iti.